

кы-тѣ Ексь-сархошь обърне вниманіе-то си и да отговори сега на питане-то ми: Тыя ли са были пастырскы-тѣ намѣренія на Дорчя и Пали-свѣта, съ кои-то они дойдохъ и постѣпихъ, както 1ый-тѣ у Софія, тѣй и 2ый-тѣ у Вратца? Е, Ексаръхоше, катраханска лажицо! махаль ти е, що та клепать отъ разны мѣста и та прѣименувать съ различни укорителны имена; защото сичкы-тѣ ти работы вървѣтъ се срѣщо ползѣ-тѣ, що бы могла да са исчерпае въ сегашны-тѣ обстоятелства за наша-та незлобива майка — чрѣвъ великодушіе-то и неисчрпаема-та висока личность на Августейшаго ни новаго царя и правосл[авіе-то], съ кое-то негово-то высокосл. правителство изглѣдва нашый религіозенъ въпросъ. Неблагодарный сыне! не ты ли стигнѣ огромно-то онова количество отъ карбонцы грошове и минцове, що измѣнѣ изъ джопове-тѣ на ученный свѣтъ европейскый во имя майцѣ си Българии, во имя народнаго просвѣщенія, та сега пакъ за крѣльвъ като си станѣлъ караказанскый подкупникъ, си са дыгнѣлъ отъ лани да прѣчишь на каноническо-то искане на простодушны-тѣ си братыя, кои пицать и хоятъ срѣщо усвоенія-та на това тѣхно религіозно право отъ фенерскый патрикъ и пр.!!! Черна душа! ты пълнишь твоѣ-тѣ пачавра (Цариградскый вѣстникъ) съсъ лѣжливы допискы; ты сѣка дописка прѣмайсторосвашъ, както ти поносѣ по духъ-тѣ на фенерска-та тыня, тыня не отъ природа затынена, нѣ се отъ мръсоты-тѣ, развратности-тѣ и чрѣзмѣрны-тѣ раскошности на любезны-тѣ ти прѣосвѣщенны синодалны вѣлцы. Така, напр., 2, 3 допискы съмъ ти и азъ пращаль отъ 2 мѣс. насамъ и се гы прѣмайстори по твоему. Сичко, що бѣхъ писалъ вѣтрѣ казанно за хыщный-тѣ дългобрадѣ прѣчь Дорчѣ, като несъгласно съ твои-тѣ неумѣстны похвалы, изостави го, кои докарватъ сѣкога читатель-тѣ, който ако познава чисто, що е за стока Бычѣ, да му са погнуса до толкова, штоо часто да искара навѣнъ по нѣщо отъ то, що са е намѣрило въ внутрѣнности-тѣ му, и като знае, че това е твоя работа, зима да си въображава, до каква ли степень трѣбѣ да е испаднѣлъ въ заблужденіе нѣкой да си продава съвѣсть-тѣ, като тая катраханска пачавра (Ексь-сархоша). Тогава хвърля на стърна листь-тѣ ти и часто, отъ негодование къмъ тебе, го турѣ да виси и на магаре-то подѣ опашка-та и въ това врѣме произноси думы-тѣ: Да живѣе Д. Лебедѣ, да живѣѣтъ Българскы-тѣ Книжицы, а твой-тѣ листь, като пѣлень съ фенерска зараза, заричя са за напрѣдѣ да не лови и у рѣцѣ.

Азъ бѣхъ очевидецъ отъ тыя дни у Софія на различни смѣхуріи и подиграванія съ твой-тѣ листь, кои произвадыше на средѣ площадѣ-тѣ Говѣжди базарѣ, като не намиратъ у него, ако и прости, писано съ характеръ и съчиненно съ здравъ разсѣдѣкъ. А пакъ ты, ако си безъ память, пращай листовѣ-тѣ си на тыя родолюбцы.

Азъ, г-не редакторе, ако земѣ да казвамъ едно по едно Ексь-саркошовы-тѣ лѣжы-чудесіи, то трѣбѣ най малко 2 дни да посѣтъ върхъ това отъ горе, за това като кажѣ бестръга му глава, той никога нѣма да са свѣсти, оставямъ го и си закачамъ прикаска та пакъ за по прѣсны-тѣ отъ тия дни произшествія у Софія.